

קריין סעיד קאסם (שמאל) ונכדו הכאר
עובד מחצית השעות שהוא חייב לעבוד

כתב ויקטור נחמיאס
סרב לאשר הוצאות פיסקיבות

תל לו: נשאיר את העניין לבראל, שיטפל בו כשיחזור, בשבוע ארצה, ולתפקידו, קיי בל ממני בראל דיווח על מה שקרה בהיר עדרו, ובין השאר גם את הסיפור על פרי שת אבו-באקר, תגובתו היתה: "הוא מת נהג בסדר" — והוא חתם על הטופס. היר סיף על כך יצחק הלוי: "בראל היה מחלק את השעות הנוספות לראויים להן, לפי ראות-עיניו, ולפי דבריו זה היה סוכריה למי שמתנהג יפה".

יצחק הלוי סיפר גם על שיחה שהיתה לו עם בראל בנושא זה: "כששוחחתי איתו על חלוקת השעות הנוספות, הוא אמר לי: 'אף אחד לא יכול להגיד לי למי לתת ולמי לא. אתן לאנשים שאני חושב שהם טובים. לך ולעליזה רומן אני מוכרת לעזור'".

עזרא יחזקאל סיפר על פרשת הקמ"ז

כתב-זשעבר אדי סופר
הסעה פרטית למנהל

שה מהדורה שכולה שקופיות, למרות ש- באותו יום היו סרטים מוכנים במגירה. אף שבראל מכחיש את פרשת השקוף פיות, הודה מנהל הטלוויזיה ארגון צור קרמן באמיתותו של עניין זה, ואמר: "נכון שנזפתי בבראל בזמן האחרון על פגיעה במהלך השידור התקין".

קשה להיות יריב של בראל, בזאת נר- בח מיספר שנים בטלוויזיה הערבית, סלים פתאל. כאשר הופרדה הטלוויזיה הערבית מהעברית, היה צורך למנות מנהל לטל- וויזיה הערבית על-ידי מיכרו. על התפ- קיד התחרו שניים: יוסף בראל וסלים פתאל.

לפני ועדת המיכרזים היה לבראל "גילוי" אשר חיטל את סיכויי יריבו. בראל גילה לחברי הוועדה כי המתחרה שלו, פתאל, היה קומניסט, ולכן אינו יכול להיות מנהל טלוויזיה בישראל.

רק לאחר שהוועדה בחרה בבראל, הסי- תבר לחבריה פשר העבר הקומוניסטי של פתאל. התברר, כי כאשר הוא היה בן 16, בארץ הולדתו עיראק, הוא היה כלבים אחרים מבני גילו, מקורב לחוגים קומו- ניסטיים...

בראל עצמו סרב השבוע להגיב באוונ- כתב העולם הזה על ההאשמות שהועלו נגדו, התגובות החלקיות שלו, המופיעות לעיל, לא נאמרו ישירות לכתב העולם הזה אלא לאנשים שונים, ופורסמו אחרי שהמעי- רכת וידאה שאכן נאמרו על-ידו.

בתגובתו הישירה להעולם הזה אמר בראל: "כל מה שאומרים עלי נכון. האיש היחידי המוסמך להגיב על כך הוא היועץ- המישפטי של רשות השידור. לי אין כל תגובה".

טיות, זוכה ביחס מיוחד ובתשלום מיי- חד, טוען יעקב למדן: "סעיד קאסם בא לעבודה בסביבות השעה 4 או 5 אחרי- הצהריים, ועבודתו מסתכמת בשעתיים, שעתיים-וחצי ליום." מוסף ויקטור נח- מיאס: "לפי הערכת, אפילו אם סעיד קאסם עבד שישה ימים כפול שלוש שעות ביום, הרי בסך-הכל הוא עבד 18 שעות בשבוע, אבל הוא קיבל שעות נוספות." בראל עצמו מכחיש את כל העניין. לדבריו: "העובדים צריכים להופיע לעבודה עד 8.30 בבוקר. מי שלא מופיע עד שעה זו, נחשב כמי שלא הגיע לעבודה. לא נכון שיש כאלה שבאים ב-10 בבוקר או ב-5 אחרי-הצהריים".

נראה כי בראל שימש גם כיועץ לעוב- דים שלו, והינחה אותם כיצד להונות את גיזברות רשות השידור ועל-ידי כך לזכות בטובות-ההגאה ובקידום. מספר יצחק הלוי: "בראל אמר לי: לך תעשה הצהרה אצל עורך-דין שלמדת דראמה במצריים. גייש את התצהיר, וכך תקבל את הדרגה. הוא נתן לי שמות של שני עורכי-דין, לא עשיתי זאת. אמרתי לו שאני מפחד, שיש לי אשה וילדים".

כדי לסייע לקידומו האישי בטלוויזיה, נהג בראל להכריז מילחמה על הממיר- גים עליו, על השבון צופי הטלוויזיה משל- מי-האגרה, כשאינו מהסס כלל לפגוע אף בשידורים עצמם. סיפר עזרא יחזקאל: "כשבראל היה מסוכסך עם מנהל הטל- וויזיה, זכור לי כי לפחות פעמיים הורה לי לשדר שקופיות במקום סרטים שהוכנו מראש". ואילו יעקב למדן מפרט, באר- תו עניין: "בראל קרא לשלושת עורכי- היום בחדשות, ואמר להם: מהיום ניתן את כל המהדורה בשקופיות. זאת תהיה סנקציה נגד ההנהלה. פעם היה יום שהוג-

נפרד ובראל היה עושה את הסלקציה." ויקטור נחמיאס, מי שהיה סגנו של בראל, מוסיף על-כך: "לבראל היתה משרה מלאה בחוץ. הוא עבד בחברת פרמינגר להפצת תרופות. היתה אפילו תקופה שבה קיבל ממקום עבודתו האחר רכב, ועל נסיעותיו לעבודה באותה מכונית קיבל קמ"ז מר- רשות השידור".

ומאחר שהוא עצמו עסק בעבודות פרי- טיות, איפשר בראל גם לכפופים לו לעסוק בעבודות פרטיות, אפילו אם הדבר היה על חשבון העבודה בטלוויזיה. מובן שגם את האפשרות הזו העניק כ-"סוכריה", לי- אנשים הנאמנים לו. אחד מאלה היה ארם בליאן, עורך בכיר בחדשות בערבית.

מספר על כך עזרא יחזקאל: "ארם בליאן היה צריך לעבוד מ-3 בבוקר עד 8 בערב, ארבעה ימים בשבוע. אבל הוא היה מגיע לעבודה רק בשעה 12 בצהי- ריים או אפילו ב-2 אחרי-הצהריים, וגם זה רק אחרי שמזכירתו של בראל, גייהאד, היתה מטלפנת אליו ומעירה אותו. בליאן עובד בעיתון אלי-אנבא, ומשום כך הוא ישן בבקרים. אבל למרות שקיצר לעצמו את שעות העבודה, הוא היה מקבל 100 שעות נוספות לחודש. כיום הורידו לו את זה ל-50 שעות-נוספות בלבד." בראל מכי- חיש, כמוכן, האשמה זו, אולם רבים אחר- רים בטלוויזיה הערבית מוכנים להעיד על כך. ויקטור נחמיאס מאשר כי הסיי- פור על בליאן אמיתי.

סנקציות ושיטות הונאה

ס עיד קאסם, בן טיפוחים אחי של בראל, העוסק אף הוא בעבודות פרי-

והאש"ל של עובד נוסף מבני-טיפוחיו של בראל, הקריין סעיד קאסם: "קאסם הוא קריין, מעולם לא יצא עם צוות. אבל הוא מקבל קמ"ז כ-1000 לירות לחודש, ועובד רק מחצית השעות שהוא חייב לעבוד." כאשר ניסה בראל לקנות את ליבו של עזרא יחזקאל עצמו, הוא שלח אליו את איתן שאבי, עורך יומן שידורי הערבית ברדיו. לדיברי שאבי אמר לו בראל: "תגיד לעזרא יחזקאל שיהיה בן-אדם, ותמורת זאת יקבל אצלי כל חודש 1200 לירות." "שאלתי אותו איך זה", אמר שאבי, והוא הסביר: "800, לירות שעות נוספות, ו-400 לירות קמ"ז." גם ויקטור נחמיאס מאשר את פרשת האש"ל, ומספר על הניסיון האישי שלו עם בראל בעניין שאצלם, והוא הסביר: "ברוג' גייהאד, הפסקתי לקבל שעות נוספות, אש"ל וקמ"ז. היו גם מי קרובים שעבדתי שעות נוספות ולא קי- בלתי עבורן תשלום".

עבודות נוספות חופשי-חופשי

מ סכם את פרשת הרישומים הכו- נים במחלקה הערבית שאול שוחט, מי שהיה איש מחלקת-הכספים ברשות השי- דור: "המחלקה של בראל היתה חריג לגבי שאר המחלקות. המחלקה הזאת התאפיינה בחשבונות שהיו טעונים בדיקה קפדנית במיוחד, במידה שכמוה לא נדרשה ממח- לקות אחרות. שובר-תשלום שהגיע מבראל הייב תמיד בדיקה קפדנית ויסודית, כיוון שאצלם תמיד היו תשלומי-כפל וחריגות. מחלקתו של בראל היתה בתחמת הסולם, מבחינת אי-הסדרים".

במשך תקופה ארוכה עסק בראל, למי- רות שהוא מחזיק בתפקיד בכיר ברשות השידור, גם בעבודות פרטיות צדדיות, ש- אחת מהן היא עבודה בעיתון אלי-אנבא, והיו עבודות נוספות. מספר יצחק הלוי: "בראל הוציא דו-שבועון לענייני הגדה, והיה מעסיק את מזכירתו ברשות-השידור בעבודה על הדו-שבועון הזה, שלא היה שייך לרשות. המזכירה, גייהאד, היתה אר- ספת חומר מהעיתונים אלי-אנבא, אלי-אנ- בא ואלי-קודס. הופיטה כל ידיעה על דף

עורך-בכיר יצחק הלוי
"לך אני מוכרח לעזר"

עובדי-חדשות יעקב למדן
שיקופיות במקום סרטים

מתחרה פנים פתאל
קומוניסט בגיל 16